

Atjaunojošā justīcija	<p>ir salīdzinoši jauna konfliktu risināšanas koncepcija un vienlaikus reakcijas veids uz tiesību normās noteikto uzvedības priekšrakstu pārkāpumiem, sabalansējot sabiedrības, cietušā un tiesību normu pārkāpēja vajadzības.</p> <p>Atjaunojošās justīcijas metodes (<i>mediācija, dažādas izlīguma formas</i>) tiek lietotas <u>preventīvā nolūkā</u>, lai novērstu tiesību normu pārkāpumu pirms tas ir noticis, un <u>konfliktu atrisināšanas nolūkā</u>, lai panāktu cietušā un likumpārkāpēja izlīgumu, kaitējuma atlīdzināšanu un taisnīguma atjaunošanu.</p> <p>Tiesību zinātnē ir divas atšķirīgas pieejas taisnīguma atjaunošanai - retributīvā un atjaunojošā. Retributīvā justīcija noskaidro – kura tiesību norma ir pārkāpta; kurš ir vainīgs un kā vainīgo sodīt. Atjaunojošajā justīcijā noskaidro – kas notika; kurš ir cietis; ko katrs var darīt, lai notikušo vērstu par labu un atjaunotu taisnīgumu visām iesaistītajām pusēm (<i>angļu val. – restorative justice</i>).</p>
Attīstāmā prakse	<p>ir efektīvas prakses metodes. Nepieciešama regulāra informācijas apmaiņa starp bērnu tiesību piemērošanas procesos iesaistītajiem speciālistiem un prakses analīze, lai izzinātu, kura prakse ir efektīva un vislabāk sasniedz mērķus; lai identificētu veiksmīgākās metodes, kuras ir attīstāmas tālāk.</p>
Audzināšanas iestāde nepilngadīgajiem	<p>ir brīvības atņemšanas soda izpildes iestāde nepilngadīgajām personām.</p>
Bērna tiesības	<p>ir pilngadību nenasniegušas personas tiesības un pienākumi, kas realizējas tiesiskajās attiecībās, kas noteiktas ar tiesību normām.</p>
Bērnu tiesības	<p>ir cilvēka tiesību apakšnozare, kas regulē tiesiskās attiecības starp bērnu un citiem bērnu tiesību subjektiem.</p>

Bērnu tiesību aizsardzības sistēma	ir joma, kura sastāv no politikas bērnu tiesību aizsardzībā, bērnu tiesību tiesiskā regulējuma, iestādēm, speciālistiem un tiesību piemērošanas prakses.
Bērna labākās intereses	ir nenoteiktais tiesību jēdziens, kas nozīmē bērna tiesības nevis uz abstraktām labākajām interesēm, bet uz konkrētā bērna vajadzību novērtējumu aktuālajā situācijā. Dažādu iespējamo tiesību normu interpretāciju gadījumā jāizvēlas tā interpretācija, kas visefektīvāk kalpo bērna tiesību aizsardzībai, un katra lēmuma pieņemšanā jāietver tā iespējamās pozitīvās un negatīvās ietekmes novērtējums attiecībā uz bērnu.
Bērns, kurš nonācis konfliktā ar likumu	ir nepilngadīga persona, kura nonākusi saskarē ar tiesību aizsardzības iestādēm, jo tiek turēta aizdomās, apsūdzēta vai notiesāta par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu vai ir pie administratīvās atbildības saucamā persona, vai persona, kurai piemērots sods par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, vai audzinoša rakstura piespiedu līdzeklis.
Bērns, nepilngadīgais, nepilngadīgā persona	ir persona, kas nav sasniegusi 18 gadu vecumu, izņemot tās personas, kuras saskaņā ar likumu pasludinātas par pilngadīgām vai stājušās laulībā pirms 18 gadu vecuma sasniegšanas.
Bērna līdzdalības princips	ietver bērna tiesības tikt informētam, uzklausi un paust viedokli jebkādās ar viņu saistītās lietās, tai skaitā tiesās vai administratīvās procedūrās, kurās bērns piedalās tieši, vai ar sava likumiskā pārstāvja vai attiecīgas institūcijas starpniecību.
Bērna vadīta līdzdalība	ir līdzdalības principa īstenošanas pieeja, kas noteic pieaugušo iesaistes līmeni bērna līdzdalībā, atkarībā no bērna vecuma un brieduma. Jo bērns kļūst vecāks, attīstās tā briedums, izpratne, jo pieaugušie mazāk iesaistās bērna līdzdalības

	procesos, līdz ar pilngadības iestāšanos bērns jau spēj pats izprast informāciju, īstenot savas tiesības un pieņemt patstāvīgus lēmumus.
--	--

Bērna māja	ir starpinstitucionālās sadarbības programma, lai sniegtu atbalstu vardarbībā cietušiem bērniem un viņu nevardarbīgajiem tuviniekiem, kā arī lai nodrošinātu iespēju veikt kriminālprocesuālās darbības.
Tiesību aizsardzības iestādes	ir valsts un pašvaldību iestādes, kuru darbībā saskaņā ar tiesību normām kā galvenā un noteicošā funkcija ir likumības un tiesiskās kārtības nodrošināšana, bērna tiesību un tiesisko interešu aizsardzība, tiesībpārkāpumu novēršana un valsts piespiedu līdzekļu vai sabiedriskās ietekmēšanas līdzekļu piemērošana tiesību pārkāpējiem.
Tiesību aizsardzības sistēma	ir joma, kura sastāv no tiesību aizsardzības politikas, tiesiskā regulējuma (kas regulē kārtību, kādā tiesību aizsardzības iestādes piemēro no tiesību normām izrietošās privātpersonu tiesības un pienākumus, kādā tiesa pārbauda šo iestāžu darbību tiesiskumu), iestādēm, speciālistiem un tiesību piemērošanas prakses.
Juridiskās obstrukcijas aizliegums	ir tiesību normu piemērošanas noteikums, ka iestāde un tiesa nedrīkst atteikties izlemt kādu jautājumu, pamatojoties uz to, ka konkrētais jautājums nav noregulēts ar likumu vai citu ārējo normatīvo aktu. Šādā gadījumā iestāde un tiesa piemēro vispārējos tiesību principus kā tiesību normas.
Nenoteiktais tiesību jēdziens (ģenerālklausula)	ir tiesību normās ietverti, aptuveni formulēti vispārsaistoša rakstura jēdzieni (<i>piemēram, bērna labākās intereses</i>), kas

	jāpiepilda ar noteiktu saturu, lai attiecīgo tiesību normu varētu piemērot konkrētā dzīves gadījuma izšķiršanai. Tiesību normu veidošanā ģenerālklausulas tiek izmantotas tāpēc, ka ģenerālklausulu izpratni laika gaitā ir iespējams elastīgi pielāgot mainīgajiem sabiedrības, tiesiskajiem, sociāla un sadzīviska rakstura apstākļiem.
--	---

Sadarbība institūcijām	starp	ir starpinstitūciju (vai starpinstitucionālā) sadarbība starp divām vai vairākām institūcijām tiesību aktos noteikto mērķu sasniegšanai (angļu val. - <i>inter-institutional cooperation; multi-agency cooperation</i>). Starpinstitūciju sadarbības ietvaros var sadarboties vienas vai dažādu profesiju speciālisti.
Multidisciplinārā sadarbība		ir sadarbība starp dažādu profesiju speciālistiem tiesību aktos noteikto mērķu sasniegšanai. Multidisciplinārā sadarbība var notikt starpinstitūciju sadarbības vai vienas institūcijas ietvaros. Tā ir arī starpprofesionālā (vai starpprofesionāļu) sadarbība (angļu val. - <i>multidisciplinary cooperation; interdisciplinary work</i>).